

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

FL 11h 13/00

Nr 31230

Kl. 72 g, 7/01

Luz-Bau G. m. b. H., Berlin-Charlottenburg

Schron odporny na działanie bomb

Zgłoszono 12 lutego 1941

Udzielono 3 grudnia 1942

Zwykle wykonywa się schrony w postaci wież lub podziemnych budowli. Wieże posiadają tę wadę, że zwracają na siebie uwagę i ściągają wobec tego działania nieprzyjacielskie. W dodatku pomieścić one mogą stosunkowo mało ludzi, tak że w celu pomieszczenia większej liczby osób musiano by budować dużo tego rodzaju wież. Budowle podziemne mają znów tę wadę, że wymagają znacznych kosztów i w razie potrzeby nie można ich wykonać dostatecznie szybko. W dodatku trzeba przy podziemnych schronach rozporządzać placem o znacznej powierzchni.

Niniejszy wynalazek dotyczy schronu odpornego na działanie bomb, który nie wystaje wysoko ponad teren, jak wieże, lecz posiada w przybliżeniu wymiary i kształt

budynku kilkopiętrowego lub gmachu fabrycznego i pomimo to jest w stanie pomieścić bardzo znaczną liczbę osób. Taki schron w postaci budynku przedstawia masywną budowlę murowaną, wzniesioną przeważnie ponad ziemią, przy czym jeden z wymiarów rzutu poziomego odpowiada zasadniczo wysokości budynku. Według jednej z postaci wykonania może taki schron być budynkiem wydłużonym w planie, posiadać w przekroju kształt sklepienia i przedstawiać budowlę odosobnioną. Kształt sklepienia obiera się celowo w postaci paraboli lub wieloboku, ponieważ dzięki temu można uzyskać wielką wytrzymałość statyczną. W rzucie poziomym budynek taki może być również i kwadratowy, a przekrój może być ograniczony liniami prostymi.

Przy tym typie budowy można się obejść i niewielkimi ilościami materiałów.

Wydłużone w planie sklepienie dzieli się z korzyścią za pomocą słuz (przegród) na części, do których wejścia znajdują się w obu ścianach podłużnych. Cechę znamioną takich słuz stanowi to, że przewidziane są odrębne pomieszczenia, przez które osoby, udające się do schronu, muszą przechodzić, aby nie wywołać połączenia między schronem i powietrzem zewnętrznym. Słuzы budynku schronowego według wynalazku mogą z korzyścią rozciągać się na całą szerokość budynku. Dzięki temu stwarza się możliwość urządzenia bardzo dużej liczby wejść do wnętrza budynku schronowego, tak że w razie potrzeby mogą się przedostać do wnętrza budynku w możliwie najkrótszym czasie wielkie masy ludzi. W podobny sposób możliwe jest szybkie opróżnienie budynku po ukończeniu okresu niebezpieczeństwa. Umieszczenie tak znacznej liczby wejść jest przy stosowanych obecnie typach schronów w postaci wież lub schronów podziemnych praktycznie niemożliwe.

Następną poważną zaletą budynku schronowego według wynalazku jest to, że może on być zamaskowany w najprostszy sposób. Odpowiednia postać zamaskowania pozwala nadać mu na zewnątrz wygląd magazynu, obiektu fabrycznego lub budynku mieszkalnego, w zależności od potrzeby. Przez obudowę w postaci lekkiego rusztowania drewnianego można stopień zamaskowania jeszcze zwiększyć.

Na załączonym rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy schronu w kształcie parabolicznego sklepienia, fig. 2 — rzut poziomy jednego końca budynku schronowego o kształcie wydłużonym, fig. 3 — przekrój pionowy ograniczony liniami prostymi, fig. 4 — widok jednopiętrowego budynku schronowego o kształcie wydłużonym, fig. 5 — widok zewnętrz-

ny budynku, wykonanego w postaci gmachu wielopiętrowego, o rzucie poziomym zasadniczo kwadratowym.

Na przekroju budynku według fig. 1 widać paraboliczny zarys sklepienia 1, połączonego wewnątrz za pomocą ścięgien 2. Ściągna te stanowią jednocześnie stropy dla pięter, w których znajdują się pomieszczenia, przeznaczone dla osób szukających schronienia.

Klatki schodowe 7 służą do komunikacji pomiędzy poszczególnymi pomieszczeniami. Wejścia są oznaczone cyfrą 3. Przestrzeń przed drzwiami, prowadzącymi do pomieszczeń dla korzystających ze schronu lub schodów, oznaczono liczbą 4, pomieszczenia zaś dla przebywających w schronie — liczbą 5.

Tego rodzaju urządzenia słuzowe dadzą się, jak to jest łatwo widoczne, wykonać w dowolnej ilości wzdłuż całej długości budynku schronowego, tak że duża liczba wejść oraz słuz stoi do dyspozycji. Według fig. 3 przekrój poprzeczny budynku ograniczają linie proste. Odporne na działanie bomb boczne ściany 8 budynku podtrzymują strop 9, również odporny na działanie bomb. W budynku urządzono pomieszczenia schronowe 5 w trzech nad sobą rozmieszczonych piętrach. Strop 9 może być wykonany w podany na rysunku sposób, jako strop płaski, lub też może posiadać lekką pochyłość. Nad stropem 9 wykonano konstrukcję dachową 10, nadającą budowli wygląd normalnego budynku nadziemnego. Strop może również, odpowiednio do pochyłości dachu, być umieszczony pochyło, co może być ewentualnie korzystne ze względu na odchylenie kierunku bomb.

Maskowanie odpornego na działanie bomb budynku schronowego uwidoczniono na fig. 4 i 5. Słaba okładzina zewnętrzna pozwala, jak to pokazano na tych rysunkach, nadać budowli zewnętrzny wygląd magazynu itd. Taką zewnętrzną okładzinę 6 uwidoczniono również na fig. 1 i 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Schron w postaci budynku, odporny na działanie bomb, wykonany z muru, znamienny tym, że jeden z wymiarów jego rzutu poziomego odpowiada zasadniczo wymiarowi wysokości budynku, tak że budowla posiada kształt budynku nadziemnego.

2. Schron według zastrz. 1, znamienny tym, że rzut poziomy ma kształt wydłużony, a przekrój poprzeczny sklepienia ma kształt paraboli.

3. Schron według zastrz. 1, znamienny tym, że rzut poziomy ma kształt kwadratu, a przekrój poprzeczny sklepienia ograniczony jest liniami prostymi.

4. Schron według zastrz. 1—3, znamienny tym, że jest podzielony na kilka pięter.

5. Schron według zastrz. 1—3, znamienny tym, że w kierunku poprzecznym do swej długości jest podzielony słupami gazowymi (przegrodami) na części łączące się z wejściami.

6. Schron według zastrz. 1—5, znamienny tym, że wewnątrz budynku umieszczono ścięgna, będące jednocześnie stropami pomieszczeń, przeznaczonych dla korzystających ze schronu.

7. Schron według zastrz. 1—4, znamienny tym, że posiada zewnętrzną okładzinę, która maskuje prawdziwe jego przeznaczenie.

L u z - B a u G. m. b. H.
Zastępca: inż. W. Romer
rzecznik patentowy

Fig.1

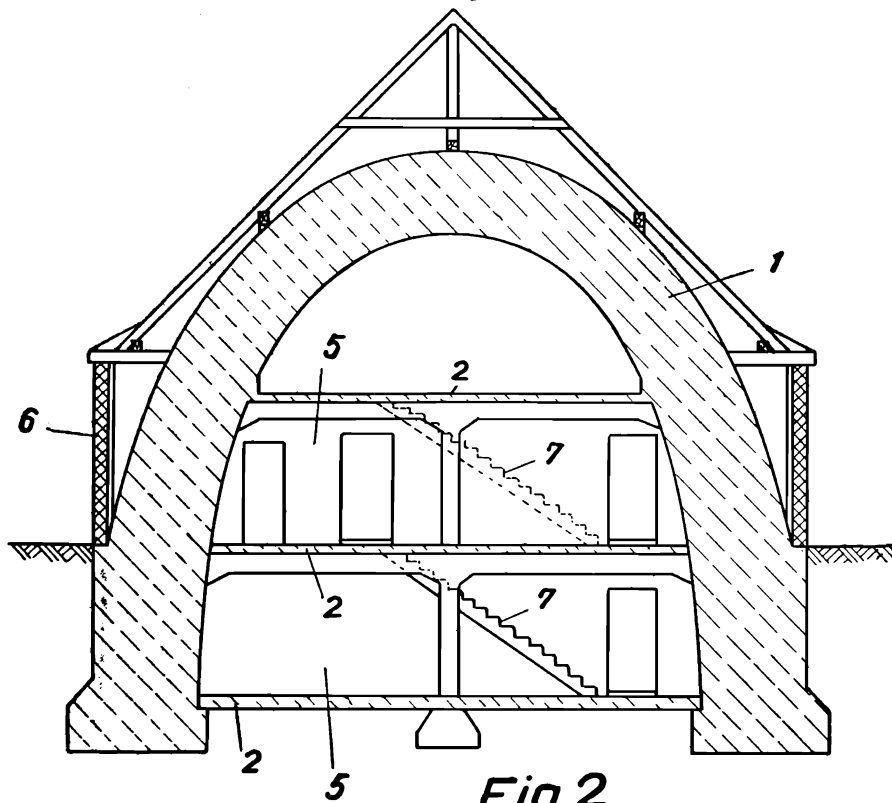

Fig.2

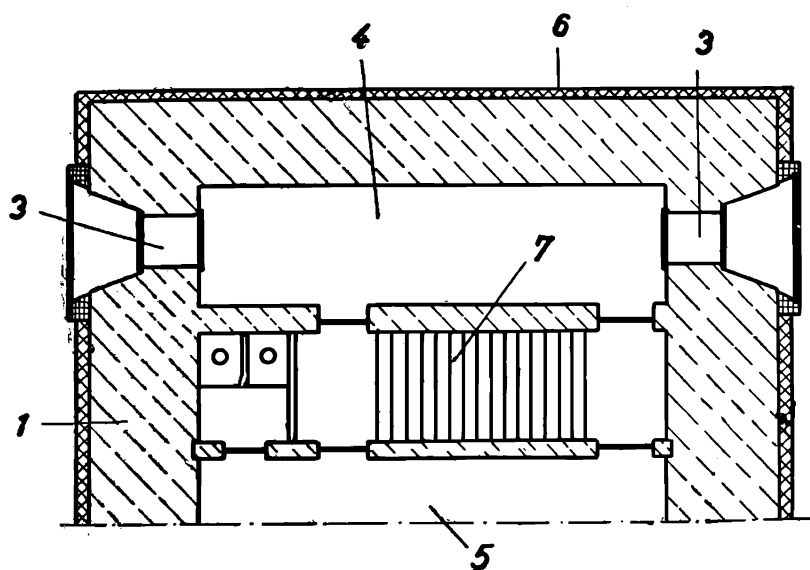

Fig. 3

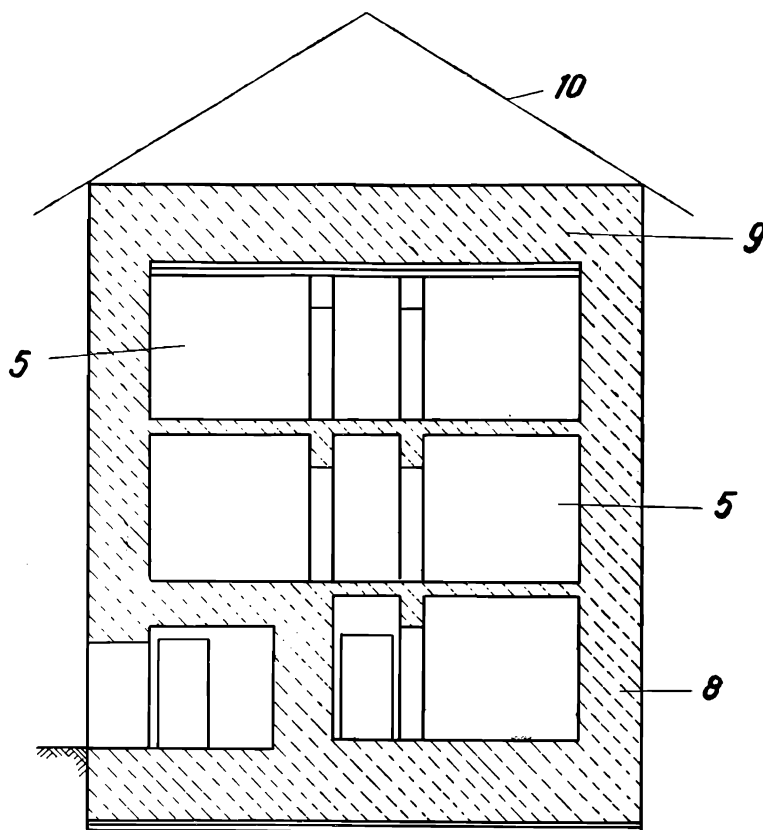

Fig. 4

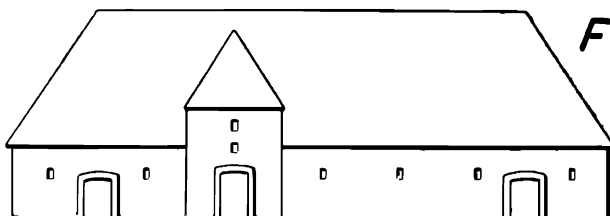

Fig. 5

